

[Ministeren for Søfart og Fiskeri.]

muelsen allerede da udtrykte Ønske om. Jeg kan derfor heller ikke tiltræde det foreliggende Ændringsforslag der jo er et stærkt Brud paa det Princip og den Lovgivning, som er gennemført nu i flere Aar under de tidligere Indenrigsministre, under hvem disse grønlandske Anliggender henlaa. Det viser sig, at de Ønsker, der nu er udtrykt i dette Ændringsforslag, gaar ud paa at kræve Adgang til Fiskeri just paa det Omraade: Godthaabsomraadet, som er det for Grønlænderne vigtigste Fiskeriomraade, hvor Grønlænderne nu i stor Udstrækning driver Fiskeri, og hvor en Adgang for andre end Grønlænderne vilde medføre Nødvendigheden af Oprettelsen af en Kontrolstation og Kontrolskibe, for at de Principper, der i øvrigt gælder med Hensyn til Lovgivning for Grønlænderne, dog nogenlunde kunde opretholdes. Det er derfor et meget betydeligt Indgreb, der her er Tale om, og det vil have vidtgaende Konsekvenser, som det ikke lader sig gøre paa nærværende Tidspunkt at drage. Der er heller ikke Tvivl om, at den grønlandske Befolkning, der altsaa just her har et Omraade for Fiskeri, som de sætter Pris paa, maa føle et saadant Forslags Vedtagelse uden forudgaaende Forhandling med Grønlænderne som et Angreb paa og Indgreb i deres Rettigheder. Reelt vil dette Ændringsforslags Gennemførelse i Virkeligheden ogsaa betyde Landets Aabning, altsaa en Adfærd ganske i Strid med Principperne i den Lovgivning, Rigsdagen Gang paa Gang har vedtaget vedrørende Grønland. Jeg kan under disse Omstændigheder slet ikke tænke mig, hvorledes det skulde kunne lade sig gøre paa en Gang at bevare denne grønlandske Lovgivning og at vedtage dette Ændringsforslag, uden i alt Fald ved Oprettelsen af et indviklet og vanskeligt Kontrolsystem, som formodentlig alligevel ikke vilde være tilfredsstillende.

Jeg maa derfor fraraade Ændringsforslagets Vedtagelse, men vil i øvrigt henstille til det ærede Medlem Hr. Samuelsen, om han ikke vilde foretrække at tage dette Ændringsforslag tilbage. Det kan neppe være nogen Glæde for ham eller Færøerne at faa Ændringsforslaget forkastet, hvad jeg altsaa maa tilraade, at det bliver, hvis det opretholdes. Jeg henstiller til det ærede Medlem at tage Ændringsforslaget tilbage ud fra den Opfattelse, at vi saa staar adskilligt friere i de Undersøgelser og Overvejelser, som jeg allerede ved første Behandling har sagt vil komme i Stand. Jeg har

allerede bestræbt mig for at finde Muligheder for Indrømmelser overfor den færøske Fiskerbefolkning. Det er ikke lykkedes at naa til noget Resultat endnu i den Tid, der er gaaet. Men det er, som jeg har sagt, Hensigten at besigtige Forholdene nærmere, at iværksætte en indgaaende Undersøgelse af, hvad man eventuelt kunde indrømme den færøske Befolkning og at føre Forhandling gennem en Kommission eller paa anden Maade ogsaa med Repræsentanter for den grønlandske Befolkning, som man dog anstændigvis maa spørge om Ting, der i den Grad angaar deres Velfærd som det, der her er Tale om. Denne Undersøgelse vil altsaa nu i den kommende Sommer blive paabegyndt og iværksat, og jeg haaber, at det skulde lykkes derigennem at naa et Resultat, der i kommende Aar maatte være af Betydning, hvis vel at mærke Fiskeriet ved Grønland fremdeles faar den Interesse, som det nu altsaa har haft et Par Aar. Det er ingenlunde sikkert, men hvis det holder sig, indrømmer jeg, er der maaske Betingelser, som kan udnyttes stærkere, end det er sket hidtil; og det er det, jeg vil forsøge at finde en Form for i den kommende Tid.

Under Hensyn til det Tilsagn, der baade ved første Behandling og nu her er givet de færøske Fiskere, henstiller jeg altsaa til det ærede Medlem Hr. Samuelsen at tage dette Ændringsforslag tilbage og indskrænke sig til at faa den Lov vedtaget, hvorom der her er stillet Forslag. Der er da formentlig heller ikke nogen absolut Nødvendighed for at aabne en større Adgang end hidtil, al den Stund det fremgaar af de Oplysninger, der foreligger, at de færøske Fiskere, som jo ikke kom i saa stort Tal, som man maatte formode efter Ansøgningernes Antal, har haft et ganske anstændigt Udbytte, et særdeles godt Udbytte af Fiskeriet under de Forhold, som ogsaa foreslaas gentaget i Aar. Naar altsaa dette har været Tilfældet, kan jeg ikke se, at det absolut skulde være paakrævet eller nødvendigt at faa en større Adgang i indeværende Aar end hidtil.

Med Hensyn til den Havn, som det ærede Medlem ankede over ved første Behandling, har jeg paa ny søgt Oplysninger, og de, der kender Forholdene, hævder med stor Styrke, at det er aldeles ubegrundet, naar man klager over, at der ikke er Plads, idet der er Plads til langt, langt flere Fiskerskibe end dem, der overhovedet har været ved Grønland i de senere Aar. Jeg henstiller altsaa til det ærede Medlem at tage dette Ændringsforslag tilbage og anbefaler